

Documental: “L'OBSOLESCÈNCIA PROGRAMADA”

Existeix una bombeta que dura per sempre? Com es pot fer servir un xip per “matar” un producte? Com s’ho van fer dos artistes de Nova York per iniciar una revolta que va aconseguir allargar la vida de tres milions d’iPods? I què té tot això a veure amb l’Obsolescència Programada?

L’Obsolescència Programada és l’escurçament deliberat de la vida d’un producte per incrementar-ne el consum. L’any 1928 una influent revista de publicitat

en plantejava la necessitat sense embuts: “Un article que no es fa malbé és una tragèdia per als negocis.” I també és una tragèdia per a la moderna societat del creixement, que es basa en un cicle cada cop més accelerat de producció, consum i malbaratament.

Basant-se en una acurada recerca de més de tres anys, i utilitzant imatges d’arxiu molt poc conegudes, *COMPRAR, LLENÇAR, COMPRAR* relata la fascinant història de l’Obsolescència Programada des dels seus orígens cap a 1920 (quan es va formar un càrtel per limitar la vida útil de les bombetes elèctriques) fins a casos actuals que afecten a productes electrònics de darrera generació (iPods, impressores...) passant per la misteriosa desaparició de les mitges de niló a prova de carreres.

1. A dalt tens la sinopsis oficial del documental, ara escriu amb les teves paraules la sinopsi de *Comprar, llençar, comprar*. Explica les idees que ens ha volgut transmetre aquest documental.
2. Qüestions referents al documental:
 - a. Com definiríeu l’obsolescència programada? Què és el que pretén?
 - b. Què era el càrtel de Phoebus? Què es proposava i amb quina finalitat?
 - c. Expliqueu l’afirmació d’una prestigiosa revista de publicitat, *Printer's*, que el 1929 deia: “*Un article que no es desgasta és una tragèdia per als negocis*”.
 - d. Un dels principals teòrics de l’obsolescència programada dels anys cinquanta va ser Brooks Stevens. Stevens contraposava, en aquell moment, el model europeu (fabricar productes per a tota la vida) amb el model nord-americà (consumidors insatisfets amb el producte amb el qual han gaudit, però que senten la necessitat de canviar). Brooks Stevens ens venia a dir que s’aconsegueix la felicitat mitjançant el consum il·limitat i que això posa les bases de la societat de consum. Opineu sobre aquesta teoria.
 - e. Quines **corrents de pensament econòmic** existeixen per intentar canviar el *statu quo* de valors i funcionament econòmic actual? Fes recerca i explica quines són les seves idees principals.
(La que apareix al vídeo i almenys una que no aparegui)
 - f. Creus que és factible d’aplicar algun dels canvis que aquestes teories proposen en la nostra societat? Per què sí o per què no?